

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně:

A. V.

právně zastoupena Mgr. Jiřím Kovaříkem, advokátem ve sdružení
advokátů Sikosy, advokátní kancelář se sídlem Chebská 355/49,
Dvory, 360 06 Karlovy Vary

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 23. 7. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2024, č. j. X. o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 5. 2024 č. j. X. se
zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3 900 Kč ve lhůtě do
jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 13. 2. 2024 žalovaná zamítla žádost žalobkyně o přiznání
nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995

Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná při rozhodnutí vycházela z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 12. 2. 2024, z něhož vyplynulo, že žalobkyně není invalidní. Nejednalo se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2. Rozhodnutím žalovaného č. j. X. ze dne 30. 5. 2024 byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 26. 4. 2024 (správně 29. 4. 2024), dle něhož žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jednalo se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 23. 7. 2024 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaná zamítla její žádost o přiznání invalidního důchodu, což s ohledem na informace od jejího praktického lékaře a svých ošetřujících lékařů – specialistů, považuje za zcela nesprávné až absurdní. Nový posudek zcela účelově vychází z jedné dílčí zmínky o dočasném nepatrném subjektivním zlepšení jejího stavu, avšak zcela ignoruje další závěry lékařů – specialistů. Odbornou specializací autorky posudku, z něhož žalovaná vycházela, je kožní lékařství, a tato tedy vůbec nesouvisí se zdravotními obtížemi žalobkyně, jež spadají do oboru chirurgie, neurologie či neurochirurgie, tedy tato lékařka není dostatečně odborně způsobilá k posouzení jejího zdravotního stavu, což muselo být žalobkyni známo. Ošetřující specializovaní lékaři žalobkyně se shodují, že žalobkyně není schopna pracovat, její zdravotní stav ji výrazně limituje v pohybu a každodenních činnostech, přičemž je dlouhodobý až trvalý a léčebně těžko ovlivnitelný, významně omezuje tělesné schopnosti žalobkyně významné pro její pracovní schopnost, přičemž tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok a lze předpokládat, že bude dlouhodobě trvat i v budoucnu. Závěry posudku, z něhož žalovaná vycházela, tedy, že se u žalobkyně nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a dochází k jeho zlepšení a je dán předpoklad úplného uzdravení a dosažení objektivního klinického stavu, který nebude splňovat podmínky vzniku invalidity a je dán předpoklad nabytí pracovní schopnosti od 29. 4. 2024, jsou v naprostém rozporu se zdravotním stavem žalobkyně i závěry jejích ošetřujících lékařů – specialistů. Žalobkyně má za to, že jsou u ní splněny veškeré podmínky pro přiznání invalidního důchodu, navrhla proto, aby bylo žalobou napadené rozhodnutí žalované zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalované.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 29. 7. 2024 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; s tím, že za situace, kdy žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, navrhuje provedení důkazu odborným lékařským

posouzením svěřeného posudkovým komisím Ministerstva práce a sociálních věcí. V případě, že příslušnou posudkovou komisí nebude žalobkyně uznána invalidní, pak navrhuje zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci bylo v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozhodnuto bez jednání.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. K námitce žalobkyně, že žalovaná vycházela z posudku o invaliditě, který vypracovala lékařka, jež nemá odbornou specializaci potřebnou k posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, soud uvádí, že tuto námitku soud shledal důvodnou

8. K námitce žalobkyně, že uvedená lékařka IPZS účelově hodnotila lékařské zprávy, z nichž vycházela, není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.

9. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

11. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.10. 2024 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně. Žalobkyně byla posuzována jako prodavačka, míra poklesu pracovní schopnosti byla

zhodnocena 35 % dle kapitoly XIII, odd. E, položky 1 písm. c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Ve středu taxačního rozmezí hodnoceno s ohledem na charakter průběhu onemocnění, všechny komorbidity, zohledněna i profese. Nebylo možno hodnotit na horní hranici taxačního rozmezí, neboť rozhodující postižení nedosahuje takové tíže, že by bylo doprovázeno symptomatologií neurogenního močového měchýře. Nebylo ani možno hodnotit dle stejné kapitoly, položky 3 d, neboť se nejedná o těžké postižení více úseků páteře s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin, závažnými poruchami funkce svěračů, kdy by byl pokles celkové výkonnosti již při lehkém zatížení a některé denní aktivity by byly značně omezeny. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Není ani důvodu pro použití § 4 citované vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 35 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn DNZS ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 citovaného zákona. Jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Žalobkyně není schopna pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopna práce s nadměrnou fyzickou námahou, s častým ohýbáním zvedáním či nošením těžkých břemen, ve směnném provozu, ve vynuceném tempu, v předklonu či jiné fixované poloze, je schopna práce lehčí, s menšími nároky na fyzické schopnosti, v menším rozsahu a intenzitě, bez setrvávání v chladu či vlhku, s možností změny polohy, za dodržení výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Den vzniku invalidity: 29. 5. 2024 (přechodem z pracovní neschopnosti, která dle dokumentace trvala vč. PVN do 28. 5. 2024). Platnost stanovena vzhledem k věku a možnosti zlepšení při dodržování režimových opatření a další plánované léčbě (zvažována modulace) na 1 rok do 31. 5. 2025.

12. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

13. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

14. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21. 10. 2024 má soud za prokázané, že počínaje

dnem 29. 5. 2024, tedy k datu předcházejícímu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní. Žaloba tedy byla podaná důvodně, a soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2024 tímto rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně již i ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 35%, avšak dle předchozích posudků se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

15. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 21. 10. 2024 invalidní pro invaliditu prvního stupně a to od 29. 5. 2024, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí vznik prvního stupně. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání prvního stupně invalidity by byla vydala žalovaná v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.

16. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni, jež byla v řízení právně zastoupena, soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši Kč zahrnující 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby) a 2x režijní paušál (náhrada hotových výdajů) á 300,-Kč dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále DPH z uvedených částek, když právní zástupce žalobkyně je jeho plátcem. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 13. 12. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

